

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9317/2024
12.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... код ..., чији је пуномоћник Милош Сенић, адвокат из ..., против туженог А.Д. „Електромрежа Србије“ Београд, кога заступа пуномоћник Србољуб Стефановић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3314/23 од 28.11.2023. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3314/23 од 28.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3314/23 од 28.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11779/20 од 17.05.2023. године, исправљена решењем истог суда П 11779/2020 од 20.09.2023.године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца, непокретности к.п. бр. 811, уписане у л.н. бр. ... к.о. ..., а у корист туженог, као власника повласног добра. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављање законске стварне службености преласка далековода, који је у власништву туженог, преко катастарске парцеле бр. 811 уписане у л.н. бр. ... к.о. ..., која је у власништву тужиоца, у мерама и границама ближе као у том ставу, исплати износ од 33.734,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 17.05.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 84.640,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3314/23 од 28.11.2023. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 11779/20 од 17.05.2023. године, исправљена решењем истог суда П 11779/2020 од 20.09.2023. године, у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог. Предмет тражене правне заштите је новчана накнада због конституисане законске стварне службености преласка кабла електричне енергије (далековод) ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиле, о којем је одлучено на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Побийана одлука о обавези туженог да тужилци исплати одговарајућу новчану накнаду због умањења тржишне вредности њене парцеле донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године, а оцена приговора застарелости зависи од утврђења чињенице стављања у функцију одговарајуће електромереже добијањем употребне дозволе у сваком конкретном случају, па с тим у вези није потребно уједначавање судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и исплате новчане накнаде поднета је 18.12.2020. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 33.734,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дразић с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић